

vi her tale, vilde jeg have stor Betænkelighed ved at gaa ind paa dette Lovforslag, men jeg kan ikke skjønne rettere, end at efter hele den Maade, hvorpaa Lovgivningsmagten i de senere Aar har taget Spørgsmaalet om de jydsk Baneanlæg, og efter den Maade, hvorpaa man ikke alene har anlagt de store Aarer, men ogsaa de mange Sideaarer, om hvis Betydning der kan reises grundet Tvivl, vilde det være ubilligt, naar vi have dette Forhold liggende for os i den Stikelse, hvori vi have det, efter at vi engang have forkastet Regjeringens Lov, og efter at vi have negtet at hjælpe disse Baner ved Laan, om vi saa nu ogsaa vilde afstaa Tilbudet om at kjøbe dem med Tabet af Halvdelen af Aktionærernes Kapital. Jeg gaar derfor ogsaa med fuldkommen Frelidighed til at stemme for dette Lovforslag. Jeg havde hellere stemt for det, dengang det forelaa fra Regjeringens Side, det havde kostet Randers—Grenaa Aktionærerne noget Mere, men de havde forsklydt det, og jeg vilde altsaa have foretrukket Regjeringens Forslag. Nu foreligger der imidlertid kun dette Forslag og intet Andet, og jeg stemmer for det i Overbevisningen om, at vi derved kun handle i god og fornuftig Konsekvens med, hvad der nu i længere Tid har været Reglen, og at vi kunne gjøre dette uden i mindste Maade at friste andre Byer og Egne til at indlade sig paa vidtløftige og letfindige Projekter. For at nævne en lille Ting, har jeg med stor Forbauselse set, at en Kommune paa Lolland, som ikke er nogen rig Kommune, har havt Mod til i de aller sidste Dage at engagere sig i et meget betydeligt Omfang i et nyt Jernbaneanlæg, som er knyttet til et industrielt Foretagende, der kan være fortræffeligt, men som ogsaa kan være høist risikabelt, nemlig en Sufferfabrik. Det har været overraskende at se, at en Kommune efter de Erfaringer, der ere høste, kan gjøre et saadant Skridt som dette, men det maa jo være klart for de Paagjældende, at en saadan Bane, anlagt med dette specielle industrielle Formaal for Die, er en Bane, som der aldrig kan være Tale om direkte eller indirekte at skyde over paa Staten (Berg: Ja, hvorfor ikke?). Saa behøve vi blot at være saa barste ovre paa Lolland, som det ærede Medlem nu er ovre i Sjælland; det vil nok koste Udskilligt, dersom Vedkommende blot skulde gaa den Skjærsild igjennem, som Randers—Grenaa og Aarhus—Nyom har maattet gjenngaa. Jeg nævner dette, som sagt, fordi der er en vis Tilspilighed hos

saadanne Byer og Egne til at gaa lidt for hurtigt og let i Bandet ved saadanne Leiligheder. Men vist er det, at selv om vi kjøbe denne Bane, skal der deri ikke komme til at ligge nogen synlig Fristelse for Andre til at gaa den samme Dei. Heller ikke kan jeg skjule for mig selv, at denne Bane maatte er anlagt noget dyrere, end den behøvede, hvis det var en Stikbane. Det er underligt, at Alt, hvad der knytter sig til Mols, strax stiller sig i andre Dimensioner for det ærede Medlem for Kolbing; han fik det Hele til at være en Stikbane paa 2—3 Mil, men det er dog ikke værd at nedsette denne Bane i Rangklassen. Det er en rigtig pæn og ordentlig Bane, den er ligesaa god som mange andre Baner i Landet, den er ligesaa god som f. Ex. den otte Mil Bane Kjøbenhavn—Helsingør, der er ikke nogen væsentlig Forskjel imellem dem. Men, som sagt, denne Bane kunde være anlagt noget billigere, og den kunde være anlagt kortere og hensigtsmæssigere, men ogsaa i den Stikelse, den har, er det muligt, at den kan faae en større Fremtid. Det lader sig ikke negte, at, om det end for Dieblisset ikke tegner dertil, er det dog muligt, at Banens Fortættelse fra Lange til Viborg kan bevirke, at denne Bane paa Mols voyer fra at være, hvad den nu er, en Sidebane, til at være en af de centrale Baner i Sjælland, og ogsaa dette anbefaler derfor i mine Dine Kjøbet af Banen. Min ærede Kollega fra Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), med hvem vi ellers i Finantsudvalget have kunnet danne en fuldkommen harmonisk Enhed, har ved denne Leilighed stilt sig fra den lille Vennekreds, som ellers saa trofast hører sammen. Paa dette Jernbaneomraade er der nogen Meningsforskel mellem os, navnlig ogsaa med Hensyn til den Lov, jeg tidligere nævnte, og deraf følger ganske naturligt en forskjellig Opfattelse af Enkelthederne, der forekomme. Det ærede Medlems Forslag er i fuldkommen Konsekvens med den Grundopfattelse, han ofte har lagt for Dagen ved disse Jernbanespørgsmaal, men det ærede Medlem maa have kunnet føle, at hans Forslag i den Stikelse, hvori det nu foreligger, slet ikke har nogen Udfigt til at gaa igjennem og det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem maatte have naaet sin Hensigt nemlig at markere sin særlige Position ved at stille Forslaget, og at han vilde lette Sagens Afstemning ved at tage det tilbage, da der dog ikke er nogen praktisk Udfigt til dets Vedtagelse.